

УДК 657.371

Тетяна БОЧУЛЯ

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ: ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ЇХ ДОСТОВІРНОСТІ

Резюме. Висвітлено актуальне питання особливостей оптимізації інформаційних ресурсів шляхом проведення інвентаризації, за результатами якої отримуються відомості щодо стану інформації. Приділено увагу ролі інформації в забезпеченні управління бізнесом. Визначаючи інформацію як основу обґрунтованого управління, розглянуто продуктивність інформації, виходячи не тільки з отримання корпоративного, а й економічного ефекту. Наведено бачення автора щодо процесу перетворення неструктурованих даних із внутрішнього та зовнішнього оточення у реальний результат, представивши цей процес не як замкнене коло, а в розвитку при кожному новому оновленні інформації. Для унеможливлення втрати корисних відомостей, актуалізації інформації, сприяння підвищенню продуктивності інформаційних процесів запропоновано інвентаризаційну форму інформаційних ресурсів, яка надає відомості про їх достатність і кількість на дату заповнення.

Ключові слова: інформаційні ресурси, економічний ефект, інвентаризація, управління, життєвий цикл.

Tetiana BOCHULIA

INVENTORY OF INFORMATION RESOURCES: ORGANIZATIONAL ASPECT OF THEIR CREDIBILITY CONFIRMATION

Summary. The urgent issue concerning the features of information resources optimization through inventory the results of which provide data about the state of information is outlined in the article. The traditional idea about information as a source of data which is defined as a result of integrated interaction between subsystems of management, product, resource, asset and capital is common. Attention to the information role in providing the business management is paid in the article. The approaches to information management by using developed strategy that ensures consistency of information and business processes are examined. The structure of information support through the research of its lifecycle management is identified. Determining information as the basis for reasonable management, the productivity of information proceeding not only from obtaining corporate but also economic effect is examined. The author's point of view towards the process of transformation of unstructured data from internal and external environments into actual results by presenting this process not as a closed circle but in the development of each new updating of information is presented. The attempt to express the value of information through hypothesis of knowledge effectiveness as intellectual capital is made. The inventory form of information resources which provides information about its sufficiency and quantity at date of completion aimed at preventing loss of useful information, updating the information, promoting the increase of information processes productivity is proposed. This inventory form also aims at constructing the analytical accounting of information resources for management needs while trying to reduce the information risks by coordinating service processes and information storage.

Key words: information resources, economic effect, inventory (stocktaking), management, life cycle.

Постановка проблеми. Для сприяння продуктивності бізнесу економічний суб'єкт має отримувати економічну вигоду від інформації, втілюючи її в управлінських рішеннях, які стосуються розширення діяльності, формування фінансової бази, управління грошовими потоками, стратегії інвестиційної привабливості. Для цих потреб необхідна така інформаційно-аналітична система, яка налагоджена у логічному взаємозв'язку з елементами управлінської системи, включаючи технологічну інфраструктуру, що викликано вимогами усьогочасного розвитку інформаційної економіки.

У нинішніх непростих економічних умовах успішність бізнесу цілком і повністю залежить від підвищення ефективності облікових процесів, очікуючи вдосконалення управління інформацією задля забезпечення конкурентоспроможності управлінських рішень, які визначають спроможність бізнесу та підтверджують його перспективність для розміщення вільних коштів.

Основне місце серед широкого кола процесів займають інформаційні операції, здійснення яких зумовлює найбільш значну і ємну частку всіх обліково-аналітичних робіт. Управління інформаційним циклом безпосередньо впливає на формування фінансово-економічних показників, що актуалізує процеси опрацювання та використання інформаційних ресурсів.

Провадження фінансово-господарської діяльності, складання прогнозів та закладання бюджетів, прийняття управлінських рішень потребує належного інформаційного забезпечення,

яке в умовах трансформації та розвитку ринкових відносин набуває статусу конкурентоспроможного активу, котрий є об'єктом посиленої уваги з боку користувачів з різним цільовим запитом. Реалії сьогодення є такими, що потребують нових підходів до використання й обслуговування інформації, методів її аналізу та оптимізації напрямків як зовнішніх, так і внутрішніх інформаційних потоків. В даний час представляється важливим знання про те, якою інформацією, в якому обсязі і в яких місцях зберігання володіє бізнес. Для цього доцільно застосовувати один з традиційних методів організації бухгалтерського обліку – інвентаризацію, за допомогою якої не тільки виявляються корисні інформаційні залишки, а й у цілому визначаються інструменти й технології оптимізації інформаційних процесів.

Затребуваність нового погляду на організацію інформаційних ресурсів, їх практична та фінансова значущість для діяльності економічного суб'єкта, недостатня розробленість питання щодо інвентаризації інформаційних ресурсів зумовили актуальність управління інформацією на основі методу бухгалтерського обліку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтерес до оптимізації інформаційного забезпечення пояснюється інтенсивним розвитком інформаційно-комунікаційних процесів, покладених в основу практично всіх сторін сфери суспільно-економічного простору, що має наслідком неперервний обіг інформаційних потоків, які широко затребувані системою управління як на рівні окремого економічного суб'єкта, так і економіки в цілому.

З питання розвитку системи бухгалтерського обліку, удосконалення її техніко-технологічного інструментарію, теоретико-методологічних основ управління обліково-інформаційною діяльністю є чимало ґрунтовних досліджень, які суттєво вплинули на саму концепцію обліку. Серед багатьох фундаментальних досліджень основними роботами, присвяченими проблемам укріплення безпеки бізнесу, оптимізації інформаційного забезпечення, удосконаленню бізнес-процесів для управління, управлінню інформаційною діяльністю, розвитку бухгалтерського обліку, є праці таких науковців: Н.І. Берзон, І.Ю. Бобало, П. Друкер, Ю. Івахів, А. Карминский, А.В. Катренко, Т. Кучеренко, В. Назаренко, А. Пушкар, П. Смоленюк, М. Чумаченко та інші.

Та все ж, не применшуючи результатів досліджень учених, є необхідним поглибити наукові надбання сучасної наукової спільноти, розширивши уявлення про можливості інформаційних технологій у поєднанні з концептуальними положеннями облікової системи. Тим ціннішим є дослідження інноваційних підходів до раціоналізації інформаційно-аналітичної системи, серед яких одне з визначальних місць займає інвентаризація інформації.

Мета статті – розроблення пропозицій щодо проведення інвентаризації інформаційних ресурсів, що сприятиме підвищенню якісних характеристик інформації в інтересах користувачів, а також аналітичного забезпечення фінансово-господарської діяльності та прийняття управлінських рішень.

Виклад основного матеріалу. Розвиток інтернетизованих відносин зумовив трансформацію місця та ролі інформації в системі бухгалтерського обліку, підсумкові дані якої справляють вплив на відображення фінансово-господарського стану економічного суб'єкта.

Інформаційно-комунікаційні технології є категорією, які мають опосередкований вплив на формування фінансового результату в частині оптимізації інформаційних процесів, які складають основу бізнес-процесів, котрі мають своє грошове відображення у системі бухгалтерського обліку. Бухгалтерський облік в реаліях сучасності позиціонується в якості потужного інструменту аналізу, контролю та координації фінансово-господарської політики підприємства, що збільшує вимоги до виробленої ним інформації. В даний час формування прогнозу розвитку бізнесу, планування зростання фінансових показників діяльності базується на методах обліку, способах оцінювання та рівні професійної компетентності обліковця, який генерує підсумкову інформацію, презентуючи її в обліковій звітності.

Сучасність є такою, що змінюються вимоги до бухгалтерської фінансової звітності, а акцент ставиться на якості звітної інформації, що визначається реальністю, змістовністю, оперативністю даних та забезпечується за рахунок методологічних основ її формування [8, с. 36].

Сьогодні в епоху розвиненого інформаційного суспільства вкрай незважливо зневажати корисні властивості інформаційно-комунікаційних технологій, які здатні забезпечити належне обслуговування інформаційно-аналітичної системи, не залучаючи

додаткових коштів та часу. Особливої цінності в управлінні інформаційно-аналітичною системою інформаційні технології отримали в частині пришвидшення переміщення інформаційних потоків згідно з цільовим запитом.

Бізнес-середовище націлене на пошук шляхів зменшення вартості провадження діяльності, серед яких одне з провідних місць займає зменшення сукупної вартості інформаційної системи, не знижуючи рівня її якості у виборі альтернативних управлінських рішень. Невиправдано економити кошти на обслуговуванні інформаційної системи – це не означає їх нераціональне витрачання, оскільки управляти інформацією означає управляти бізнесом.

Привалий час рутинні операції з фільтрації, опрацювання, накопичення, передавання, реплікації, оновлення та архівації інформації були можливими тільки за умови ручної праці, що логічно вимагало неабияких затрат коштів та часу, оптимізація яких вкрай необхідна бізнесу. За таких умов не могло бути й мови про достатній рівень інформаційної і як результат економічної безпеки.

Новацією сучасного інформаційно налаштованого суспільно-економічного простору стало розширення підходу до опрацювання інформації задля зменшення вартості її обслуговування – управління життєвим циклом інформаційної системи. Як і будь-яка категорія, інформація має термін своєї життєдіяльності від надходження неструктурованого інформаційного масиву до моменту його архівації (або ліквідації). На всіх етапах затребувана система, яка дозволить спростити управління інформацією, не змінила сутності кінцевого продукту її опрацювання.

Теперішнє стрімке й мало контрольоване зростання інформаційного масиву, зумовлене не менш динамічним розвитком інформаційних технологій, які зумовили нове ставлення до обслуговування інформації, а саме, вивели на перше місце потребу в інвентаризації інформації.

Ускладнює процес управління інформацією пришвидшене зростання неструктурованих даних, які певним чином «забруднюють» корисний інформаційний масив та обтяжують виробництво релевантних даних. Дуалістичність ефекту інформаційних технологій в тому, що, з одного боку, відбувається якісне зростання інформації, проте з іншого, – кількісне. Емпірично доведено, що зростання масиву інформації призводить до зниження продуктивності всієї інформаційної системи, що може позначитися на фінансових показниках. Звичайно, що в умовах широкої інтернетизації суспільного простору особливої актуальності набуває необхідність вилучати відомості, які є потенційно цінними для стратегії управління.

Ефективне використання інформації пов'язане з виявленням і оцінюванням придатних для споживання інформаційних ресурсів, що передбачає постійний моніторинг інформаційних потоків, спрямований на ідентифікацію можливостей та загроз, притаманних інформації.

Інформація в її філософському уявленні являє собою основу усвідомленої поведінки з точки зору нескінченності часу та простору, оскільки один раз набуте знання не втрачає своєї цінності в майбутньому, розширення якої здійснюється, виходячи з розумової активності індивідів, які сприяють регулярному оновленню інформації. Продуктивність інформації підвищується, якщо органічно інтегровані зовнішні та внутрішні інформаційні потоки, інформаційний резерв, інтелектуальні здібності та інформаційно-комунікаційні технології, які є певним штучним засобом розумової діяльності.

Інформаційний капітал складається не з інформації, а з кінцевого результату її опрацювання – знань, рівень яких визначає продуктивність управлінських рішень. Певним чином інтелектуальні результати інформаційної системи справляють обмеження на бізнес-процеси, оскільки будь-які відомості (в тому числі обліково-аналітичної системи) можуть бути по-різному інтерпретовані залежно від цільового призначення, професійної компетентності та рівня відповідальності за прийняте рішення.

Життєвий цикл інформації розпочинається з надходження потенційно придатних інформаційних масивів в інформаційну систему економічного суб'єкта. Після цього відбувається процес розподілу, фільтрації, узагальнення, накопичення, актуалізації, обміну, формалізації, реплікації, інтелектуальне перетворення, що має в кінцевому добутку вельми корисний залишок, який є лише невеликою часткою, що первісно надійшла. При цьому кожен з етапів життєвого циклу інформації має обов'язково супроводжуватися оперативністю доступу (за умови, якщо користувач має відповідний дозвіл), продуктивністю (в іншому випадку

інформаційне обслуговування втрачає сенс), швидкістю відновлення (втрата інформації в умовах інформаційно-комунікаційних технологій вже не є проблемою, оскільки сучасні технічні можливості дозволяють оперативно відновити втрачену інформацію), рівень захисту (найскладніше завдання, оскільки супроводжується присутністю людського впливу, що не може гарантувати повної конфіденційності даних), вартість (витрати на інформацію мають бути виправданими, оскільки непомірно висока ціна при низькій продуктивності негативно характеризує інформаційно-аналітичну систему). Часто саме людський вплив спричиняв найбільшу вразливість інформаційної системи, що зводило нанівець зусилля, спрямовані на розвиток економічного суб'єкта. Сучасні облікові технології забезпечили обмеження доступу рядових співробітників до даних управлінського обліку, що дозволило повною мірою захистити бізнес [5, с. 41]. Укріплення бізнесу вбачають не тільки в програмних засобах, а й у запровадженні інформаційної відповідальності – створення механізмів та реєстрації доступу до інформаційної бази, розмежування рівнів доступу залежно від посади та цільового запиту, контроль користування інформаційним банком [6, с. 41].

Процеси управління інформацією мають бути органічно вбудованими в загальну інформаційну інфраструктуру, яка містить різні види та рівні техніко-технологічного забезпечення, покликаною ініціювати розвиток інформаційної системи, дотримуючись компромісу між корисністю та вартістю.

З точки зору технічної реалізації немає принципової різниці в побудові інформаційної інфраструктури – сьогодні ринок пропонує безліч програмних рішень, які можуть стати її дієвою основою та мають порівняно невисоку вартість з відповідно достатньою функціональністю. Головне, щоб були налагоджені інтегровані взаємозв'язки між усіма рівнями інформаційної системи, забезпечений доступ до інформації у режимі реального часу (якщо користувач має відповідні повноваження), налагоджені процеси інформаційного обслуговування.

Поширеною є думка, що функціональні можливості автоматизованих систем здатні уможливити оптимізацію фінансового результату, який дозволить підприємству отримати економічно обґрунтований дохід та ефективно регулювати витрати, що матиме своїм підсумком формування прибутку, який є похідною інтеграції втілення інформаційних результатів підсистем управління. Це твердження є завідомо помилковим, оскільки в основі рішень, які справляють вплив на розмір очікуваного доходу, лежить інтелектуальне опрацювання інформації, яка є вихідною точкою забезпечення управлінського рішення. У науковій літературі вчені визначають неможливість повної автоматизації процесу прийняття рішення, а тим більше таких, які мають стратегічну спрямованість, що актуалізує побудову систем сприяння ухвалення управлінських рішень [1, с. 7].

Забезпечення конкурентоспроможності, отже, і спроможності бізнесу, П. Друкер вбачав у піклуванні організаціями власної інформаційності, що забезпечується виробленими управлінським персоналом знаннями [2, с. 19].

Тим продуктивнішим є інформаційний потік, чим більше його швидкість, кількість користувачів, цільова значущість, затребуваність бізнес-процесів, розгалуження при мінімальному часі передавання, втратах при переміщенні інформації, оновленні на етапі переміщення (у разі об'єктивної потреби).

Розвиваючи твердження М. Чумаченка про те, що грошовий потік більш інформаційно придатний для оцінювання раціональності інвестування активів порівняно з показником прибутку [10, с. 15], зауважимо, що так само інформація, яка відображає такі грошові потоки на рівні з іншими активами, є основою для вироблення економічного блага.

Володіння інформацією, враховуючи суттєві затрати на її обслуговування, передбачає отримання відповідного корпоративного та в перспективі економічного ефекту, для чого розраховують коефіцієнт ефекту, обчислення якого походить з припущення, що для того, аби отримати одиницю корисної інформації, необхідно опрацювати значний масив неоднорідних за своєю суттю відомостей. Виходячи з такого твердження, коефіцієнт інформації розраховується відповідно до міркування, що коли загальна кількість надходження інформації є 100 одиниць (юнітів), а обсяг корисних відомостей, отриманих у результаті опрацювання – 10, то коефіцієнт ефекту буде дорівнювати 0,1. І якщо планується збільшити цей показник відповідно необхідно

збільшити й обсяг інформації, яка надходить до інформаційної системи. Таке твердження цілком має право на існування, не дивлячись на певну його абстрактність.

Під економічним ефектом, як правило, розуміють фінансовий результат господарської діяльності підприємства за певний проміжок часу [3, с. 29]. За такого визначення економічного ефекту піддається сумніву можливість отримання економічного ефекту від володіння інформацією. Зауважимо, що продуктивність інформації проявляється саме через фінансовий результат, який отримують завдяки втіленню в життя управлінської альтернативи, ухваленої на підставі інформації. Виникає певне замкнене коло, в якому обертається інформація, проходячи процеси накопичення, фільтрації, структурування, оцінювання, аналізу та контролю. На рис. 1 наведено бачення автора щодо перетворення неструктурованого інформаційного масиву в корисний ресурс, що забезпечує отримання результату.

Рисунок 1. Перетворення даних в інформаційне забезпечення очікуваного результату
Figure 1. Transformation of data into the information support of expected result

Ми не випадково презентували перетворення інформації на результат, який має й фінансовий характер. Якщо показати інформаційну трансформацію через замкнене коло, то її продуктивність зводиться до функції самозабезпечення, втрачаючи централізованість характеру обслуговування управління.

Також залежно від кінцевого очікування від застосування інформації буде змінюватися й її презентація, виражена кінцевим економічно вираженим знанням, втіленим у фінансовій звітності. Наприклад, якщо прийнято рішення залучити інвесторів, то відповідно буде змінена подача фінансової звітності, що передбачає її достовірність і максимальну привабливість для користувачів, які планують інвестувати кошти [9, с. 25]. Не йдеться про спотворення інформації або навмисне викривлення її даних – зміни стосуються механізмів організації обліку, а, отже, й облікової інформації, яка багато в чому залежить від характеру прийнятого фінансового рішення.

Інформація затребувана при складанні прогнозу обсягів діяльності, встановленні бюджету витрат, плануванні прибутку, що вимагає відповідного документального оформлення, яке відображає відомості про економічні показники та чинники, котрі впливають на їх підрахунок. Загалом, у нестачі інформації, поряд з такими причинами, як недостовірність прогнозу розвитку та невідповідних методів планування (що логічно походять з першої причини), вбачають помилки при плануванні, які в подальшому дорого коштують бізнесу [4, с. 19].

По суті, єдиним надійним результатом, який піддається виміру, є облікові документи, а саме, фінансова звітність, в якій відроджено історію фінансово-господарської діяльності, агреговані кошти, активи, ресурси і капітал, відображено результативність бізнесу. Цілком ймовірно, що такий інформаційний інструмент здатен задовольнити професійні запити користувачів, котрі формуються, виходячи із затребуваності знання, яке має визначальний вплив на формування управлінського рішення для керівного впливу на бізнес-процеси.

Інвентаризація інформації входить до концепції управління інформацією, яка зосереджена на процесах її створення, обслуговування, передавання, архівації та утилізації. Інвентаризація інформації спрямована не тільки на виявлення інформаційних ресурсів (ІР), придатних для споживання. Інформація більш ніж інші активи піддається моральному зносу, оскільки з плином часу зменшується цінність корисних відомостей. Інвентаризація інформаційних ресурсів має бути організована таким чином, щоб якомога повно, точно, оперативно та наочно представити перелік видів, типів та категорій ресурсів й організувати їх ефективне використання, обслуговування і захист, що затребувано спектром бізнес-цілей.

Інформаційні продукти в міру втрати актуальності й новизни володіють властивістю з часом зношуватися. Старіння інформаційного ресурсу підприємства в процесі його руху проте не зменшує його сутності товару, який має властивість змінюватися в процесі транспортування і зберігання [7, с. 41]. Не випадково один із основоположних принципів інформаційного забезпечення трактується як своєчасність, тобто здатність у потрібний момент часу в повному обсязі задовольнити потреби та очікування користувачів з будь-яким цільовим запитом.

Затребуваність інвентаризації інформації походить з необхідності забезпечення інформаційної безпеки та має здійснюватися, виходячи з видів та категорій інформації. У загальному вигляді інвентаризація інформації є цілком зрозумілою – необхідно виділити критерії (категорії) конфіденційності та створити режим інформаційної дисципліни. Проте виникає закономірне запитання: які параметри мають бути покладені в основу групування інформаційних ресурсів? Це можуть бути параметри безпеки, характер відтворення (документ у паперовій формі, електронне середовище на комп'ютері/сервері).

Проведення інвентаризації має своїм завданням ідентифікувати кожен інформаційний ресурс, його власника, узгодженість з бізнес-процесами та фізичну/віртуалізовану форму. Для цілей отримання відомостей про стан, достатність і якість інформаційних ресурсів запропоновано інвентаризаційну форму інформаційних ресурсів, використання якої дозволить оптимізувати технології обслуговування інформації (табл. 1). У таблиці наведено умовний приклад заповнення форми за відрізок часу роботи підприємства – один день з описом документів, які надійшли на підприємство за означений звітний період. В інвентаризаційній формі можуть бути, за потребою, зазначені такі види інвентаризаційних ресурсів:

- документи в паперовій формі: облікові документи (первинні облікові документи (касові ордери банківські виписки, рахунок-фактури, накладні тощо); облікові реєстри; форми фінансової звітності; наказ про облікову політику; розпорядчі документи (накази, розпорядження, проекти, програми тощо); інші документи;

- документи в електронній формі: облікові документи в цифровій формі (оцифровані первинні документи; оцифровані облікові реєстри; фінансова звітність в електронній формі); електронні розпорядчі документи (накази, розпорядження, проекти, програми тощо); інші оцифровані документи.

Перелік інформаційних ресурсів може бути розширений такими їх видами: матеріали інформаційної підтримки; плани забезпечення безперервної роботи системи бізнес-забезпечення; бази і файли даних тощо. Крім того, інвентаризацію можна провести й у розрізі програмних ресурсів (програмне забезпечення, інструментальні засоби), сервісів (технічні та техніко-комунікаційні сервіси) й фізичних ресурсів (технічне обладнання, комп'ютерне і комунікаційне устаткування).

Інвентаризаційна форма призначена для обліку інформаційних ресурсів, котрі доступні економічному суб'єкту для провадження діяльності на дату проведення інвентаризації.

Інвентаризаційна форма має 13 рядків, в яких фіксується інформація про найменування інформаційних ресурсів, їх види, джерело та час надходження, користувачів, які мали доступ до ресурсу, цільове призначення, кількісні характеристики, характер та періодичність

обслуговування (оновлення, видалення застарілих даних, додавання нових відомостей), організацію зберігання.

Кожен інформаційний ресурс (особливо після його інтелектуального опрацювання) є унікальним. Тим не менш, у форму заносяться відомості за категоріями інформаційних ресурсів з їх розширенням до видів у разі необхідності.

Для контролю наявності інформаційного ресурсу призначені рядки, які характеризують кількість та обсяг ресурсу, залежно від його форми, виду (типу) та якісної характеристики.

Таблиця 1
Форма інвентаризації інформаційних ресурсів ТОВ «Аргус» за 29.01.2013 р.

Table 1
Form of information resources inventory of LLC «Argus» for 29.01.2013

№ з/п	Найменування ІР	Одиниця зберігання (байт, документ, електронний носій)	Кількість носіїв ІР кожного виду	Обсяг ІР (сторінки, МБ, примірники)	Час надходження ІР	Джерело надходження ІР
1	2	3	4	5	6	7
1	<i>Документи в паперовій формі</i>					
1.1	Облікові документи					
1.1.1	Касові ордери					
	- прибуткові	Паперовий документ	5	5	29.01.13	ТОВ «Фіеста» ТОВ «Гарант» СПДФО «Мальта»
	- видаткові	Паперовий документ	3	3	29.01.13	ТОВ «Аргус»
1.1.2	Типова форма № ОЗ-1	Паперовий документ	1	1	29.01.13	ТОВ «Аргус»
2	<i>Документи в електронному форматі</i>					
2.1	Облікові документи в цифровій формі					
2.1.1	Банківська виписка	Електронний документ у форматі *.xlsx		0.006 МБ	29.01.13	ТОВ «Аргус»
Користувач ІР	Цільове призначення ІР	Періодичність оновлення ІР (рік, квартал, місяць, день)	Характер змін	Форма зберігання	Місце зберігання	
8	9	10	11	12	13	
Сергієнко О.П. – бухгалтер	Оформлення прибуткових касових операцій			Архів у паперовій формі	61204, Харків, вул. Ахсарова, 19	
Сергієнко О.П. – бухгалтер	Оформлення видаткових касових операцій			Архів у паперовій формі	61204, Харків, вул. Ахсарова, 19	

Закінчення таблиці 1

Сергієнко О.П. – бухгалтер	Оформлення приймання на баланс торговельного обладнання від ТОВ «Віват» як внеску до статутного капіталу			Архів у паперовій формі	61204, Харків, вул. Ахсарова, 19
Сергієнко О.П. – бухгалтер	Введення в базу даних розрахункових операцій та руху коштів на банківських рахунках товариства	Щодня	Відомості про надходження коштів та їх списання на відповідний рахунок	Електронний журнал «Банк»	https://docs.google.com/document/d/1hBR6X

У заголовку стовпця 2 «Найменування інформаційного ресурсу» необхідно навести його вид залежно від формату складання (паперова або електронна форма).

Заповнення поля стовпця 3 «Кількість носіїв ІР кожного виду» здійснюється, виходячи із запропонованого поділу документів на ті, які складені в паперовій і електронній формах. Для першої групи вказується кількість документів даного виду інформаційного ресурсу, а для другої – кількість носіїв інформації певного виду (дискета, диск тощо).

Стовпець «Обсяг інформації» заповнюється для документів у паперовій формі, зазначаючи кількість сторінок, для електронної форми – обсяг інформації в Мб, заокругливши до тисячних.

У стовпці «Час надходження інформації» зазначається дата отримання (складання) документа. За необхідності додатково можна вказувати не тільки календарну дату, а й години й хвилини. Це дозволяє оцінити термін корисної придатності та продуктивність ресурсу.

У джерелі надходження інформаційного ресурсу передбачається зазначення постачальника відомостей – юридичну або фізичну особу як з внутрішнього, так і зовнішнього оточення.

У графі 8 серед користувачів інформації доцільно виділяти суб'єкти, які найбільше затребують такий вид інформаційних ресурсів, включаючи як внутрішніх, так і зовнішніх користувачів.

У стовпці 9 відображається цільове призначення інформаційного ресурсу, що дозволяє відстежити найбільш запитувані відомості та запровадити відповідні контрольно-регулюючі дії.

Затребуваними є відомості про характер обслуговування інформаційного ресурсу, для чого у форму вводяться інформацію про процеси оновлення, додавання даних та їх видалення у зв'язку зі втратою корисних властивостей. Це можуть бути такі періоди часу: рік, квартал, місяць, щодня, залежно від характеру інформаційного ресурсу.

У графі 11 «Характер змін» описують дії, виконані для актуалізації інформаційного ресурсу.

Організація зберігання передбачає наявність відомостей про форму та місце зберігання інформаційного ресурсу, що дозволяє у разі потреби оперативно отримати доступ до корисних відомостей. Зокрема, у стовпці 12 зазначають такі можливі форми зберігання інформаційних ресурсів: архів у паперовій формі; електронні каталоги; архів магнітних носіїв (диски, дискети тощо); автоматизовані інформаційні системи (сервери, персональні комп'ютери, «хмари»). У стовпці 13 вказують юридичну або електронну адресу зберігання інформаційних ресурсів.

Висновки. Запропонований підхід до управління інформацією передбачає захист, обґрунтоване використання та оптимізацію інформаційних ресурсів, достатніх і необхідних для організації та забезпечення цілеспрямованого провадження бізнесу. Для надійного та організованого управління інформаційною системою має бути налагоджено систематичне проведення інвентаризації інформаційних ресурсів, результати якої є важливою ознакою

спроможності інформаційної системи постачати корисну інформацію у відповідності з характеристиками фінансово-господарської діяльності, перспективами розвитку та потребами економічного суб'єкта. Теза про необхідність управління інформацією не є новою. Тому в статті зроблено спробу спроектувати інформаційну систему таким чином, щоб максимально адаптувати її до вироблення корисної дії, яка має не тільки уявну форму, а й може бути реально розрахована, виходячи з тих результатів, котрі отримує підприємство від реалізації виробленого знання. Пропозиція щодо інвентаризації інформаційних ресурсів походить з твердження про те, що цінність інформації з часом піддається змінам, які знижують її корисність та придатність для споживання. Тим самим, якщо нехтувати контрольно-регулюючими процедурами, існує ризик замість володіння потужним інформаційним капіталом оперувати завідомо неякісними даними, які викривлятимуть реальний фінансовий стан бізнесу, що своїми негативними наслідками матиме зниження економічної міцності, змінення рівня конкурентоспроможності, зменшення цікавості зовнішнього економічного оточення до діяльності компанії. Фокусування уваги на нестабільності інформаційного капіталу дозволило виробити стратегію актуалізації інформації для організації комплексної техніко-технологічної діяльності, спрямованої на підвищення результативності використання інформації в бізнес-процесах. Зміна погляду на процес перетворення інформаційного масиву в результат має своїм підґрунтям розширення функціонального призначення інформації, її перетворення в об'єкт купівлі-продажу, продукт, ресурс, капітал, розміщення якого сьогодні оцінюється в деяких випадках вище, порівняно з альтернативою, яка має матеріальний характер. Інформація вже не обертається в колі – її цикл має спрямованість на просування до результату, який кожного разу підносить бізнес на новий рівень. Загалом, підсумовуючи вищевикладене, наголосимо на корисній характеристиці інвентаризації як методу бухгалтерського обліку, затребуваного й для такого активу, як інформаційний ресурс. Подальше дослідження планується здійснювати, виходячи із затребуваності удосконалення техніко-технологічного інструментарію вироблення інформаційно-аналітичних ресурсів.

Conclusions. The proposed approach for information management provides protection, reasonable use and optimization of information resources which are sufficient and necessary for organization and ensuring the purposeful business providing. One of the conclusions is the fact that for reliable and organized information system management the systematic inventory of information resources which results are the important feature of the information system capability to supply useful information in accordance with the characteristics of financial and economic activities, development perspectives and needs of economic subject should be arranged. The thesis about information management necessity isn't new, that's why an attempt to design the information system so that it will be maximally adapted for productivity performance which has not only imaginary form, but can be actually calculated based on those results which company receives from the sale of developed knowledge is made in the article. The proposal of information resources inventory is derived from the assertion about the information value which can be changed from time to time, so that this fact reduces its usefulness and suitability for use. Thus, if to ignore control and regulatory procedures, there is a risk to operate a knowingly low-quality data instead of possessing a powerful information distorting the real business financial state which results in such negative effects as the decrease of economic strength; change in the level of competitiveness; reduction of external economic environment interest to company activities. The attention focus on the instability of information capital made possible to introduce the strategy of information actualization for organization of complex technical and technological activities aimed at increasing of the information effectiveness in business processes.

The change of view on the process of information transformation into result is based on the expansion of information functional purpose, its transformation into the object of purchase and sale, product, resource, capital placement of which is estimated today in some cases higher than the alternative which has material nature. Information is not rotated in a circle – its cycle has orientation on movement towards the result which will lead business to a new level every time.

In general, summarizing the research results the useful characteristics of inventory as an accounting method which is also in need for such asset as an information resource should be noted.

Further research is planned to be carried out based on the demand for technical and technological tools of information and analytical resources development improvement.

Використана література

1. Бобало, І.Ю. Використання сховищ даних у системах підтримки прийняття рішень [Текст] / І.Ю. Бобало, А.В. Катренко // Інформаційні системи та мережі // Вісник НУ «Львівська політехніка». – 1998. – № 330. – С. 5 – 12.
2. Друкер, П. Рождение новой организации [Текст] / П. Друкер // Управление знаниями; пер. с англ. Т. Гутниковой. – М., 2006. – С. 9 – 26.
3. Івахів, Ю. Аналітичні показники рентабельності: сутність і методика розрахунку [Текст] / Ю. Івахів // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – № 11. – С. 29 – 37.
4. Карминский, А. Оперативный анализ исполнения бюджета с помощью контроллинга [Текст] / А. Карминский // Менеджмент и менеджер. – 2011. – № 6. – С. 15 – 19.
5. Назаренко, В. Укріплюємо безпеку бізнесу: комерційна таємниця і конференційна інформація [Текст] / В. Назаренко // Баланс. – 2011. – № 12. – С. 41 – 44.
6. Назаренко, В. Укріплюємо безпеку бізнесу: створення режиму інформаційної дисципліни [Текст] / В. Назаренко // Баланс. – 2011. – № 21. – С. 40 – 44.
7. Пушкарь, А.И. Теоретико-методологические основы управления информационной деятельностью предприятия [Текст] / А.И. Пушкарь // Сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика: матеріали міжн. наук.-практ. конференції 8 – 9 листопада 2012 р. – Х.: ФОП Александрова К.М., ВД «ІНЖЕК», 2012. – С. 58 – 61.
8. Смоленюк, П. Звітність підприємств як інформаційний продукт [Текст] / П. Смоленюк // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 10. – С. 35 – 39.
9. Финансовый менеджмент: учебник для студ. сред. проф. учеб. заведений [Текст]; под ред. Н.И. Берзона. – М.: Издательский центр «Академия», 2003. – 336 с.
10. Чумаченко, М. Сучасний підхід до розвитку фінансової звітності відповідно до основних напрямів інституціональних теорій [Текст] / М. Чумаченко, Т. Кучеренко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – №8. – С. 12 – 19.